

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการอยู่ร่วมกันของสังคมแต่ละกลุ่มประกอบด้วยคนจำนวนมาก ซึ่งมีพื้นฐานระดับการศึกษา ความรู้ จิตใจ การอบรม ความคิดคำนึงแตกต่างกัน ความต้องการสิ่งต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตก็ย่อมจะแตกต่างกันไปด้วย นอกจากนี้ผลประโยชน์ของแต่ละกลุ่มก็ไม่ตรงกัน แต่จะให้สังคมอยู่กันอย่างอิสระ เสรีตามความพอใจย่อมจะเป็นไปไม่ได้ ความสับสนวุ่นวายในสังคมย่อมไม่มีวันสิ้นสุดด้วยเหตุนี้เอง สังคมจึงได้กำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เป็นเครื่องกำกับความประพฤติของคนในชุมชนนั้นให้อยู่ในทำนองคลองธรรมของกลุ่มชนส่วนใหญ่ ซึ่งระเบียบแบบแผนควบคุมความประพฤติของคนในสังคมนี้เรียกว่า "วินัย"

ในสมัยที่ยังไม่มีการประดิษฐ์ตัวอักษร คำตัดสินชี้ขาดของผู้เป็นหัวหน้าเผ่าก็คือวินัย กฎ ระเบียบ ขอบบังคับ และกฎหมาย ซึ่งทุกคนจะต้องปฏิบัติตาม หากผู้ใดละเมิดก็จะถูกลงโทษตามที่ได้กำหนดไว้ จากคำประกาศิตของผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มชนนี้ ได้มีการยึดถือปฏิบัติเรื่อยมาจนกระทั่งได้วิวัฒนาการข้อปลีกย่อยให้เหมาะสมกับสถานการณ์เรื่อยมาจนถึงยุคที่มีการประดิษฐ์ตัวอักษร คำชี้ขาดเหล่านี้จึงได้ถูกจารึกไว้ เป็นมรดกทางหลักฐานสืบมาจนถึงปัจจุบันนี้¹

¹ เมตต์ เมตต์การุณจิต, ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนสามัญ (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2525), หน้า 1.

วินัยนับว่าเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นสำหรับชีวิตและสังคม การมีวินัยก็เพื่อต้องการให้ชนในกลุ่มใดปฏิบัติต่อกันด้วยความดีมีศีลธรรม ด้วยความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน¹ และสามารถอยู่ร่วมกันปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่นและเรียบร้อย² โดยมีเป้าหมายสำคัญก็เพื่อให้บุคคลใดในระดัหนึ่ง³ ซึ่งโรเบิร์ต เพลสตัน (Robert Presthus) กล่าวออกจาก แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) ซึ่งเป็นนักทฤษฎีองค์การคนสำคัญของโลกได้ตั้งทฤษฎีไว้ว่า "ในองค์การหรือสังคมใดก็ตามจะดำเนินงานไปโดยควยดี จะต้องมึกฎเกณฑ์หรือระเบียบวินัย เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของการปฏิบัติงาน และเพื่อให้องค์การหรือสังคมนั้น ๆ ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์"⁴

ในด้านที่เกี่ยวกับการศึกษา เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า การศึกษาเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของการพัฒนาคนอันเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการพัฒนาประเทศ⁵ เพราะคนเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าที่สุดของประเทศ ถ้าคนในประ

¹ สนั่น สุมิตร, วินัยเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยของชาติ (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2505), หน้า 20.

² สมพงษ์ เกษมสิน, การบริหารงานบุคคลแผนใหม่ (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2516), หน้า 308.

³ เปรมประชา เสนาเลี้ยง, "ภัยอาชีพ," วิทยาจารย์ 1 (กรกฎาคม-กันยายน 2523): 4

⁴ Robert Presthus, The Organizational Society (New York: Alfred and Knopf Inc., 1962), p. 31.

⁵ ทศนีย์ ศุภเมธี, "บทบาทของครูดีในสังคมปัจจุบัน," มิตรครู 3 (กุมภาพันธ์ 2524): 36.

เทคโนโลยีการศึกษาค่า มีคุณธรรมที่เลื่อมโทรม มีสุขภาพไม่แข็งแรง ชาคความ
 สำนึกในการ เป็นพลเมืองที่ดีแล้ว เห็นที่ว่า คนแทนที่จะเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า
 จะกลับกลายเป็นมลภาวะที่เป็นอันตรายต่อประเทศชาติได้ ดังนั้นในการให้
 การศึกษาแก่เยาวชนจึงควรมุ่งทั้งทางด้านวิชาความรู้ มีสุขภาพทั้งทางร่างกาย
 และทางใจสมบูรณ์ มีวินัย รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และประ
 เทศชาติด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาเป็นเด็กที่
 อยู่ในระยะวัยรุ่น ที่มีการเปลี่ยนแปลงจากสภาวะความเป็นเด็กไปสู่ความเป็น
 ผู้ใหญ่ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์

สำหรับวิชาพลศึกษา ชาญชัย เรื่องขจร ไก่กล่าวไว้ว่า

วิชาพลศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของขบวนการศึกษา ซึ่งอาศัยกิจกรรม
 การออกกำลังกายตามความตองการและความเหมาะสมของแต่ละบุคคล
 เป็นสื่อการเรียนการสอน ทำให้ใหญ่เรียนเกิดการพัฒนาการทุกด้าน ทั้งทาง
 ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และ สังคม พัฒนาการทางด้าน
 ร่างกายทำให้ร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง เหมาะสมกับวัยและเพศ มีความ
 ว่องไว กระฉับกระเฉง ทรวดทรงดี พัฒนาการทางด้านจิตใจทำให้เป็น
 ผู้มีความอดทน โอบอ้อมอารี เลื่อเพื่อเนื้อแผ่ ซื่อสัตย์ ยุติธรรม หนักแน่น
 พัฒนาการทางด้านสติปัญญาทำให้เป็นผู้มีไหวพริบดี แยกปัญหา เฉพาะหน้าได้
 เหมาะสม รวดเร็ว พัฒนาการทางด้านสังคมทำให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย
 เคารพกฎระเบียบ ขอบังคับต่าง ๆ รู้จักปรับตัว เขากับคนอื่นในสังคมได้¹

จากความสำคัญของวิชาพลศึกษาซึ่งรัฐบาลก็ได้ตระหนักถึงความสำ
 คัญดังกล่าวจึงได้พยายามส่งเสริมการพลศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชน และประชา
 ชนให้มีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ อันเป็นหนทางนำไปสู่การพัฒนาทางด้าน เศรษฐ
 กิจ การศึกษา การเมือง สังคม และวัฒนธรรม และมุ่งใช้การพลศึกษาเพื่อพัฒ

¹ชาญชัย เรื่องขจร, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อ
 สมรรถภาพการปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครู" (วิทยานิพนธ์
 ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2523), หน้า

นาประเทศ โดยการจัดวิชาพลศึกษาให้อยู่ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ซึ่งมี
จุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างสุขภาพทางกาย จิตใจ และการปลูกฝัง
ลักษณะนิสัยที่ดี รัฐบาลแก้ปัญหาเฉพาะหน้า สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้¹

ยิ่งกว่านั้นในปัจจุบันนี้ วิชาพลศึกษายังเป็นที่ยอมรับกันในหมู่นักการ
ศึกษาและประชาชนโดยทั่วไปว่า วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีส่วนสำคัญในการ
เสริมสร้างลักษณะนิสัยและฝึกอบรมนิสัยที่ดี ตลอดจนความสมบูรณ์ของร่างกาย
และจิตใจ การปรับตัว การยอมรับนับถือ และความมีระเบียบวินัย ซึ่งเป็น
วิชาที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยภาคปฏิบัติได้อย่างแท้จริง แต่ในการปฏิบัติการณ์
พลศึกษานี้ ครูพลศึกษาย่อมเป็นปัจจัยสำคัญในอันที่จะส่งเสริมนักเรียนให้
มีความก้าวหน้าไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ดังนั้น การมีวินัยใน
ความเป็นข้าราชการครูของครูพลศึกษาย่อมมีความสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของครู
พลศึกษา เพราะครูพลศึกษาเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อความเจริญของประเทศใน
ด้านที่เกี่ยวกับการศึกษา มีภาระหนักในการสร้างเสริมเยาวชนของชาติทั้ง
ในด้านคุณธรรม จริยธรรม และต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมนักเรียนให้
อยู่ในระเบียบวินัยตั้งแต่เยาว์วัยโดยตรง เป็นบุคคลที่สังคมให้การยอมรับนับ
ถือ และคาดหวังที่จะให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชน นอกจากการดำเนินกิจ
กรรมกรเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยตรงแล้ว ครูพลศึกษายังมีบทบาทสำ
คัญในการจัดกิจกรรมอื่น ๆ สำหรับนักเรียน เช่น กิจกรรมลูกเสือ-ยุวกาชาด
กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมอื่น ๆ ที่มีลักษณะในการปฏิบัติ
คล้ายกับกิจกรรมในวิชาพลศึกษา จึงทำให้ครูพลศึกษามีความใกล้ชิดกับนักเรียน
เป็นรายบุคคลมากกว่าครูอื่น ๆ หากครูพลศึกษาเป็นผู้มีวินัยดี มีระเบียบวินัย

¹ นันทิยา วงศ์เสรีพัฒนา และกิติพงษ์ เทียนตระกูล, ความคิดเห็น
ของบุคลากรนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)
ในเรื่องการเรียนพลศึกษากับการพัฒนาบุคคล (กรุงเทพมหานคร: คณะครู-
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า 1-2.

ในการปฏิบัติงานก็จะ เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลให้นักเรียนประพฤติเป็นเยี่ยงอย่าง เพราะ เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า ครูทุกสาขาไม่เฉพาะครูพลศึกษา มักจะถูก วาภาพไว้ในห้องเรียนที่สงบเรียบร้อยแบบแผนที่ตั้งคองการ และครูของ พยายามปฏิบัติให้โดยตามที่สังคมได้กำหนดไว้ เพื่อ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ซึ่งกรมศาสนายังได้กล่าวว่า "ความมีระเบียบวินัย เป็นค่านิยมพื้นฐานของคน ไทยที่คิดว่าครูทุกคนควรมีค่านิยมนี้"¹

ดังนั้นขอบบกร่องของครูพลศึกษาอาจจะทำให้เกิดความยุ่งยากทาง ค่านิยมของนักเรียนได้ ดังที่ ทวีโชค เกษมศรี ให้ความเห็นไว้ว่า "ครูเป็น ตัวจักรสำคัญที่จะ เกื้อหนุนให้การศึกษาวรรลุผลตาม เป้าหมาย ถ้าครูบกร่อง ไป แม้ว่าองค์ประกอบอื่น ๆ จะดีสักเพียงใด การศึกษาก็ล้มเหลวอย่างแน่ นอน"² จากความเห็นดังกล่าวย่อมชี้ให้เห็นว่า การที่ครูพลศึกษาจะฝึกให้ นักเรียนเป็นผู้นับถือวินัยได้ก็ที่สุดนั้น ก็อยู่ที่การกระทำตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีของ นักเรียน ดังที่ สมควร อภัยพันธ์ ได้กล่าวว่า "วิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียน ให้เป็นผู้นับถือวินัยก็คือ การกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน"³ ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดร.เจสสิว บุรีภักดิ์ และคณะ เกี่ยวกับลักษณะ ของครูที่ดีว่า "ความสำคัญของครูอยู่ที่บทบาทการสอน และการประพฤติตนเป็น

¹ กรมศาสนา, คู่มือสอนจริยธรรมระดับวิทยาลัย, ฉบับทดลอง. (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศาสนา, 2522), หน้า 144-146.

² ม.ร.ว.ทวีโชค เกษมศรี, "ค่านิยม" ใน ลักษณะครูที่ดีที่สังคมต้องการ (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สามมิตร, 2518), หน้า 1.

³ สมควร อภัยพันธ์, เอกสารประกอบการเรียนวิชาจิตวิทยา (กรุงเทพมหานคร: คณะวิชาการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2507), หน้า 230.

แบบอย่างที่ดี"¹

จะเห็นได้ว่า โดยหน้าที่แล้วครูพลศึกษาจะต้อง เป็นผู้ที่รักษาวินัยอย่างเคร่งครัดในฐานะที่ตนเองเป็นข้าราชการครู ซึ่งจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี นักเรียนจึงจะเกิดความเลื่อมใส และนำแบบอย่างนั้นไปเป็นแนวประพฤติปฏิบัติ เพื่อหล่อหลอมบุคลิกภาพของเด็กให้ เป็นไปตามที่สังคมต้องการ และช่วยให้เด็กบรรลุเป้าหมายแห่งการเป็นผู้มีวินัย

นอกจากวินัยข้าราชการครูจะเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับครูพลศึกษาที่จะช่วยในการฝึกอบรมนักเรียนให้เป็นผู้มีวินัยที่ดีแล้ว วินัยข้าราชการครูยังมีความสำคัญต่อตัวครูพลศึกษาเองโดยตรง เพราะวินัยเป็นเครื่องกำหนดคนนำไปในทางที่ดี เป็นแบบแผนความประพฤติที่กำหนดให้ข้าราชการครูพึงควบคุมตนเอง ทั้งเป็นพื้นฐานเบื้องต้นในอันที่จะส่งเสริมหรือสร้างสรรให้ข้าราชการครูตั้งใจปฏิบัติราชการอย่างมีความรับผิดชอบ ทำให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ผลดี มีประสิทธิภาพ² และหากครูพลศึกษามีวินัยดี ก็ย่อมจะทำให้มีโอกาสดำเนินการ ร่วมงานตลอดจนประชาชนก็จะให้ความนับถือยกย่อง

แม้ว่าวินัยจะมีความสำคัญต่อความเจริญของตนเองและหน่วยงานก็ตาม ในสังคมที่มีคนหมู่มาก ก็ย่อมเป็นธรรมดาที่จะต้องมีการทำผิดวินัย และถึงจะมีมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดวินัยไว้ในบางกรณีสูงมากจนถึงขั้นไล่ออก ก็ยังมีผู้กระทำผิดวินัยจนได้ และจำนวนผู้กระทำผิดวินัยก็เพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งการกระทำผิดวินัย

¹ เจลีสว บุรีภักดิ์ และคณะ, ลักษณะของครูที่ดี (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ตำรวจ, 2520), หน้า 16-20.

² สำนักงาน ก.พ., คู่มือปฏิบัติงานบุคคลตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ ภาค 2, พิมพ์ครั้งที่ 2. (กรุงเทพมหานคร: อักษรสารการพิมพ์, 2523), หน้า 1-2.

ทำนุวินัยนี้เห็นว่า เป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่งในการบริหาร จากสถิติการกระทำ
 นุวินัยของข้าราชการครู ประจำปี 2525 พบว่า จำนวนข้าราชการครูที่กระทำ
 ทำนุวินัยมีจำนวนถึง 613 ราย ในจำนวนนี้เป็นข้าราชการครูสังกัดกรมสามัญ
 ศึกษากระทำนุวินัยมากเป็นอันดับสอง คือมีจำนวนถึง 224 ราย¹ ซึ่งในจำนวนข้าราชการ
 ครูสังกัดกรมสามัญศึกษาที่กระทำนุวินัยนี้ก็มีครูพลศึกษารวมอยู่ด้วย แต่
 ยังมีใ้ได้มีการรวบรวม วิเคราะห์เป็นสถิติที่ชัดเจน นอกจากจะวิเคราะห์เฉพาะ
 กำนอายุ เพศ อายุราชการ ตำแหน่งราชการ ลักษณะความผิด และสถานโทษ
 ที่ได้รับเท่านั้น ซึ่งตัวเลขหรือสถิติเหล่านี้เปรียบเสมือนยอดของภูเขาน้ำแข็ง
 ที่โผล่จากพื้นน้ำ ซึ่งเป็นส่วนน้อย ยังมีส่วนที่จมอยู่ใต้น้ำอีกมากกว่านี้หลายเท่า
 แต่ยังมีใ้มีการสอบสวนลงโทษ อาจเป็นโทษหลายทาง เช่น งดรับปัญหาไม่
 ทราบ หรือทราบแต่มีใ้พิจารณาว่าเป็นการ เพราะสงสาร เกรงใจ หรือด้วย
 เหตุผลอื่น²

จากรายงานการสัมมนาวิชาพลศึกษาของนิสิตปริญญาโท ภาควิชาพล
 ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งนิสิตส่วนใหญ่เป็นครู อาจารย์ในสถานศึกษา
 และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เช่น ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา
 ในสถาบันผลิตครูพลศึกษาทั้งในระดับวิทยาลัยพลศึกษา วิทยาลัยครู และ
 มหาวิทยาลัย ซึ่งล้วนแต่มีประสบการณ์โดยตรงในฐานะที่ตนเอง เป็นครูพลศึกษา
 ยังใ้กล่าวถึงความประพฤติกที่ไม่เหมาะสมของครูพลศึกษา ใ้แก่ การใช้
 วาจาไม่สุภาพ แต่งกายไม่สุภาพเรียบร้อย ชอบดื่มสุราเป็นประจำ ชอบ
 เล่นการพนัน ประพฤติคนไม่เหมาะสมในเรื่องชู้สาว การวางตัวไม่เหมาะสม

¹งานวินัย, สถิติการกระทำนุวินัยของข้าราชการครูประจำปี 2525
 (กรุงเทพฯ: สำนักงาน ก.ค., 2525), หน้า 2.

²สุรสมิ์พรหม กุลยจินดา, "ตัวอย่างกรณีกระทำนุวินัยและสาเหตุ
 การกระทำนุวินัย," วารสารข้าราชการ 25(เมษายน 2523): 85

สม ไม่มีความรับผิดชอบ และขาดความยุติธรรมในการเรียนการสอน¹ แม้ในปีต่อมาปัญหาเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติตนของครูพลศึกษายังคงถูกนำมาสัมมนาในที่ประชุมกลุ่มสัมมนาอีก โดยกลุ่มสัมมนาได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า ขณะนี้วิชาพลศึกษากำลังได้รับความสนใจจากบุคคลหลาย ๆ ฝ่าย รวมทั้งสถาบันการศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตครูพลศึกษา นับตั้งแต่มหาวิทยาลัย วิทยาลัยพลศึกษา และวิทยาลัยครู ซึ่งแต่ละสถาบันก็ผลิตนักศึกษาเพื่อประกอบวิชาชีพครูพลศึกษาทั้งสิ้น ในปัจจุบันนี้ปัญหาเกี่ยวกับครูพลศึกษากำลังเป็นที่พาดพิงวิจารณ์จากกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน บุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยมองภาพพจน์ครูพลศึกษาว่าเป็นคนขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ การพูดจา การแต่งกายไม่สุภาพ มีบุคลิกภาพไม่ดี และมีความประพฤติไม่เหมาะสม² ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมมนาการประชุมประสานประโยชน์ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษากับการพลศึกษา ซึ่งหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา ได้เชิญครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษามาร่วมสัมมนา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนต้องการให้ครูพลศึกษาให้ความสนิทสนมกับนักเรียนดูแลทะนุถนอม แต่งกายให้สุภาพ สะอาดเรียบร้อย ทำงานตรงเวลา เสียสละเพื่อส่วนรวม มีระเบียบวินัย เคร่งครัดต่อระเบียบวินัย นอกจากนี้ยังให้ข้อคิดเห็นไว้ด้วยว่า ขอให้ศึกษานิเทศก์ไปนิเทศและควบคุมพฤติกรรมของครูผู้สอน ขอให้จัดโครงการอบรมครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีขึ้นในสถานบุคลิกภาพ เพราะครูพลศึกษาขาดความเกรงใจ ขาด

¹ นิสิตปริญญาโท, "รายงานการสัมมนาวิชาพลศึกษาเรื่องความประพฤติที่ไม่เหมาะสมของครูพลศึกษา." (กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), อักสำเนา.

² นิสิตปริญญาโท, "รายงานการสัมมนาวิชาพลศึกษาเรื่องปัญหาของครูพลศึกษาที่ออกไปทำงาน." (กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526), อักสำเนา.

ความรับผิดชอบ และชาคมโนธรรม¹

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา ได้เคยจัดสัมมนาหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา วิทยาลัยครู และมหาวิทยาลัย ผลของการสัมมนาในคอนหนึ่งกล่าวถึงปัญหาของครูพลศึกษาที่ได้สำรวจแล้ว พบว่า ครูพลศึกษาพุกจาหายบาย ครูพลศึกษาเจ้าชู้กับนักเรียน หรือคนอื่น ๆ ซี่เมา มีหนี้สินมาก และคอรัปชั่น² แม้จากรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษาประจำเขตการศึกษา 2 ยะลา ก็ยังได้กล่าวถึงปัญหาครูสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติคนไว้ว่า ครูพลศึกษามีลักษณะนิสัยที่ไม่พึงปรารถนา ไค้แก่ ชาคคุณธรรม ชาควัฒนธรรม หลงบพบาท กาวรวว ชาคความรับผิดชอบในการสอน การรักษาอุปกรณ์ บุคคคภาพบางคนยังไม่เหมาะสมที่จะเป็นครูพลศึกษา วางตัวไม่เหมาะสมตามกาละเทศะ สร้างปัญหาให้แก่ผู้บริหาร และไม่ปฏิบัติตามระเบียบหลักเกณฑ์ในการวัดประเมินผลการเรียนการสอน³

นอกจากผลการสัมมนา อภิปรายแลคเปลี่ยนความคิดเห็น จากรายงานที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการประพฤติปฏิบัติคนของครูพลศึกษาแล้ว ยังมีบทความที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ในปัจจุบัน ครูพลศึกษามีปัญหาในเรื่องการประ

¹หน่วยศึกษานิเทศก์, "สรุปข้อคคคเห็นและขอเสนอแนะจากคู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาการประสานประโยชน์ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษากับการพลศึกษา." (กรุงเทพฯ: กรมพลศึกษา, 2526), อักสำเนา.

²หน่วยศึกษานิเทศก์, รายงานการสัมมนาหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา วิทยาลัยครู และมหาวิทยาลัย 2-6 สิงหาคม (กรุงเทพฯ: กรมพลศึกษา, 2525), หน้า 185.

³หน่วยศึกษานิเทศก์, รายงานผลการปฏิบัติงานปีงบประมาณ 2526 (ยะลา: กรมพลศึกษาประจำเขตการศึกษา 2, 2526), หน้า 21-22.

พฤติกรรมที่คน ซึ่งบทความนี้เป็นบทความที่มีใจเจตนาโจมตีครูพลศึกษา หรือมีอคติต่อครูพลศึกษาแต่อย่างใด เพราะผู้เขียนเองก็เป็นครูพลศึกษาคนหนึ่ง เป็นอาจารย์สอนนักศึกษาที่วิทยาลัยพลศึกษาอ่างทอง ทั้งจะโดยขอความมาตอนหนึ่งดังนี้

ในบรรดากลุ่มครู-ครูกว๊มกันแล้ว ครูพลศึกษาเรามากจะเป็นกลุ่มที่ใ้กับการตำหนิมากที่สุด ซึ่งผู้เขียนมีใจเจตนาคนแคะหรือโจมตีครูพลศึกษา เพราะผู้เขียนก็คือครูพลศึกษาซึ่งมีความรัก มีความภูมิใจ และพยายามทุกวิถีทางที่จะปกป้อง เชิดชู และร่วมนพัฒนาให้วิชาชีพรูพลศึกษาของเราเจริญรุดหน้า...ส่วนสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เขียนจะกล่าวต่อไปนี้ ล้วนแต่เป็นข้อตำหนิที่บุคคลทั่วไปเขามอง โคนแค้น

1. ครูพลศึกษามักจะเป็นนักเลงสุรา ก๊มสุราจนเมามาย เอะอะเสียงกึ่ง ซักชวน หรือก่อเรื่องทะเลาะวิวาท
2. ครูพลศึกษามักจะเป็นนักเลง เจ้าชู้ โขย เฉพาะอย่างยิ่งก๊มนักเรียน
3. ครูพลศึกษามักจะไม่มีการเตรียมการสอน
4. ครูพลศึกษามักมิใช่ นักวิชาการ ครูพลศึกษาบางส่วนทำงานแบบเข้ชาม เบ้นชาม
5. ครูพลศึกษามักจะไม่มีความภูมิใจในวิชาชีพ ไม่มีความศรัทธาในวิชาชีพ!

จากการศึกษารายงาน การสัมภาษณ์ และบทความต่าง ๆ จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับโดยตรงกับครูพลศึกษาทั้งในระดับผู้บริหาร อาจารย์ และบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับครูพลศึกษา แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การประพฤติกรรมที่คนของครูพลศึกษาก่าถึง เป็นปัญหาสำคัญ เป็นข้อตำหนิจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกัน ในวงกว้าง ซึ่งพอจะประเมินไควว่า ครูพลศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการประพฤติกรรมที่คนในเรื่อง

1. การก๊มสุรา

1 ตรีศักดิ์ สุขสวัสดิ์, "ครูพลศึกษาเป็นอย่งนั้นจริงหรือ," วารสารพลศึกษาอ่างทอง 6 (เมษายน 2525): 8-13.

2. การประพฤติปฏิบัติคนไม่เหมาะสมในเรื่องชู้สาว
3. แต่งกายไม่สุภาพ ไม่เหมาะสมตามกาลเทศะ
4. มีหนี้สินมาก
5. ขาดความรับผิดชอบในการสอน
6. ก้าวร้าว หลงตนเอง
7. คอรัปชั่น
8. สร้างปัญหาให้แก่ผู้บริหาร

ซึ่งการประพฤติปฏิบัติคน เช่นนี้ ล้วนแต่เป็นพฤติกรรมที่เข้าข่ายเป็นการกระทำผิดวินัยของข้าราชการครูทั้งสิ้น ตามระเบียบข้อบังคับว่าด้วยวินัยข้าราชการพลเรือนแห่งพระราชมัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526 ซึ่งได้กำหนดห้ามไว้ว่าเป็นความผิด ถึงแม้ว่าจะไม่มีสถิติตัวเลขแสดงให้เห็น เห็นชัดถึงจำนวนครูพลศึกษาที่กระทำผิดวินัย แต่ก็เป็นที่เชื่อแน้อยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีครูพลศึกษาที่กระทำผิดวินัย ทั้งที่ได้รับการพิจารณาสอบสวนลงโทษทางวินัยไปแล้ว และที่ยังมีไทม์การดำเนินการพิจารณาสอบสวนลงโทษ ไม่ว่าจะมีส่วนมากหรือส่วนน้อยก็ย่อมทำให้ภาพพจน์ของครูพลศึกษาโดยรวมเสื่อมเสีย

สำหรับการกระทำผิดทางวินัยของครูพลศึกษา ผู้วิจัยพอจะยกตัวอย่างกรณีกระทำผิดพร้อมทั้งระดับโทษที่ได้รับให้เห็นไทม์บางดังนี้

กรณีกระทำผิด	ระดับโทษที่ได้รับ
1. ทิ้งอุปกรณ์การสอนและทรัพย์สินของทางราชการไว้กลางแจ้งสนาม ไม่เก็บให้เรียบร้อยหลังจากสอนเสร็จ แต่ไม่เกิดความเสียหายอย่างใดแก่ทางราชการ	กรณีไม่ถึงขั้นลงโทษทางวินัย จึงไต่ถามกล่าวตักเตือนไว้

กรณีกระทู้ผิด	ระทัษโทยที่ไค้รับ
2. สม่ครวใจวิวาททำร้ายร่างกายผู้อื่น และทำใหัทรัพย์สินเสียหายในงาน เลี้ยงสังสรรค	คัคเงินเค็อนจ่านวน 10% เป็นเวลา 2 เค็อน
3. คีมสุร่าแต่ยังไม้ถึงชั้นครองสติไม้ ไค้ ก้อความไม้สงบชั้นในงานเลี้ยง	ยังไม้ไค้รับการพิจารณา โทย เพราะไค้รับการล้ง มลทินตามพ.ร.บ.ล้งมล ทิน
4. เร็ยกเก็บเงินจากนักเรียนเป็นค่า ซื้อหญาจัททำสนามกระบี่และเป็น ค่าไ้จ่ายในพิธีไหว้ครู เป็นการ ไม้ชอบควยระเบียบ	คัคเงินเค็อน 0% เป็น เวลา 2 เค็อน
5. ลงโทยนักเรียนเกินกว่าเหตุ ผิด ระเบียบว่าควยการลงโทย	ลดเงินเค็อน 1 ชั้น
6. ทะเลาะวิวาทกัน	ภาคทัณฑ์
7. เบิกค่าเช่าบ้านโดยมิชอบ	คัคเงินเค็อนจ่านวน 10% เป็นเวลา 2 เค็อน
8. เก็บเงินจากนักเรียนไม้ถูกต้อง ตามระเบียบ	คัคเงินเค็อนจ่านวน 10% เป็นเวลา 4 เค็อน
9. วิวาททำร้ายร่างกาย	ภาคทัณฑ์
10. ทำร้ายร่างกายครูในโรงเรียน เค็ยวกัน	คัคเงินเค็อนจ่านวน 10% เป็นเวลา 2 เค็อน
11. ละทิ้งหน้าที่ราชการ	คัคเงินเค็อนจ่านวน 10% เป็นเวลา 2 เค็อน
12. มีควมสัมพันธ์ในทางชู้สาวกับ ภรรยาผู้อื่น	ลดเงินเค็อน 1 ชั้น

กรณีกระทำผิด

ระทัยโทษที่ไ้รับ

13. ลุงโทษนักเรียนโดยใช้กำปั้นทุบ ภาคทัณฑ์
ของนักเรียน

สำหรับพฤติกรรมที่เข้าข่าย เป็นการกระทำผิดวินัยของครูพลศึกษา และกำรกระทำผิดทางวินัยของครูพลศึกษานี้ ไม่ว่าจะ เป็นกรณีความผิดธรรมดา ความผิดร้ายแรง หรือความผิดปรากฏชัดแจ้งก็ตาม บัอมจะเป็นปัญหาสำคัญ อย่างยิ่งต่อการบริหารงานในหน่วยงานนั้น ๆ เพราะเมื่อเกิดขึ้นแล้วก็นำความเสียหายมาสู่หน่วยงานและตนเองไม่มากก็น้อย และยังมีผลสะท้อนถึงปัญหาอื่น ความมาอีกด้วย ซึ่ง ประวิณ ฒ นคร ไ้กล่าวว่ "...ไ้ผลไม่คุ้มค้ำกับความ สิ้น เปลือง ถ้าละ เมักวินัยจนถึงกับต้องให้ออกจากราชการก็ตองหาคนบรรจุ ใหม้ และฝึกอบรมใหม้ ซึ่งทำให้สิ้น เปลืองทั้ง เวลาและงบประมาณ"² ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ อุทัย นิธิญไ้โต ที่ไ้กล่าวว่ "ผลเสียหายจากการกระทำ ผิดวินัยของข้าราชการนับว่ามีผลกระทบกระ เทือนต่อประเทศชาติและจิตใจของ คนในชาติ ทำให้ชาติเสื่อม เสี่ยง เกียรติคุณและศักดิ์ศรี ทำให้ประชาชนขาดความ ศรัทธาและนิยมรัฐบาล"³

เมตต์ เมตต์การุณจิต ไ้กล่าวว่

เมื่อมีการกระทำผิดวินัยเกิดขึ้นและหากปราบปรามไม่ไ้ นโยบาย

¹ฝ่ายนิติการ, กองการเจ้าหน้าที่, บัญชีรายชื้อข้าราชการกรมสามัญศึกษาที่ถูกลงโทษทางวินัยในปี 2524-2526 (กรุงเทพฯ: กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2526)

²ประวิณ ฒ นคร, "วินัย" ใน การบริหารงานบุคคลในประเทศไทย (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักนายกรัมนครี, 2524), หน้า 135.

³อุทัย นิธิญไ้โต, ศาสตร์และศิลป์ในการบริหารงาน (กรุงเทพฯ: โอเคียนส์ไ้โตร, 2515), หน้า 164-171.

ของรัฐบาลในการบริหารประเทศก็ไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ได้ โครงการต่าง ๆ ที่วางไว้ก็จะสูญเปล่าทั้งเวลาและงบประมาณ ประชาชนจะเป็นผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนและจะขาดความศรัทธาเชื่อถือรัฐบาล ในที่สุดประเทศชาติก็จะมีแต่ความยุ่งเหยิง รัฐบาลขาดเสถียรภาพ อันเป็นสาเหตุนำไปสู่ความล้มเหลวประการหนึ่ง¹

ในฐานะที่ครูพลศึกษาเป็นข้าราชการครูคนหนึ่ง ซึ่งมีหน้าที่ที่จะต้องผูกพันในเกียรติคุณและศักดิ์ศรีของวิชาชีพ และฐานะที่ผู้วิจัยก็เป็นครูพลศึกษาคนหนึ่งได้เห็นความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงสาเหตุของใจที่ทำให้ครูพลศึกษาระงับการกระทำผิดทางวินัย โดยไม่จำเป็นว่าต้องให้ครูพลศึกษามีสิทธิการกระทำผิดทางวินัยอยู่ในระดับสูงจึงจะทำการศึกษสาเหตุของการกระทำผิดทางวินัยของครูพลศึกษาได้ ทั้งนี้อาศัยหลักกรรมทางพระพุทธศาสนามาเป็นแนวทางนั่นคือ การกระทำใด ๆ ที่เกิดขึ้นย่อมมาจากเหตุ ฉะนั้นเราจะแก้ผลก็ต้องแก้ที่เหตุหรือสาเหตุ เมื่อหาเหตุได้ก็หาทางระงับเหตุได้ ก็มีทางป้องกัน หรือลดการกระทำผิดวินัยลงได้² ซึ่งการกระทำผิดวินัยของข้าราชการไม่เฉพาะข้าราชการครูเท่านั้น ในกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ยังมีไมมีการวิเคราะห์ถึงสาเหตุแห่งการกระทำผิดวินัยว่ามีมูลเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยอย่างไร การศึกษาวิเคราะห์ในเรื่องนี้จึงจำเป็น โดยควรจัดทำเนื่งการเพื่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ กับสำนักงาน ก.พ. เมื่อได้มีการศึกษาวิเคราะห์โดยละเอียดจนทราบถึงสาเหตุแห่งการกระทำผิดทางวินัยแล้ว จะได้นำมาเป็นแนวทางในการกำหนดวางแผนนโยบายและแนวทางปฏิบัติปลีกย่อย อันจะเป็นการส่งเสริมและป้องกัน

¹ เมตต์ เมตต์การุณจิต, ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนสามัญ, หน้า 63.

² สุรสีห์พรหม กุลยจินดา, "ตัวอย่างกรณีการกระทำผิดวินัยและสาเหตุการกระทำผิดวินัย," หน้า 63.

มิให้ข้าราชการกระทำผิดวินัยมากขึ้นต่อไป¹ ท้ายเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษารวมถึงวิธีการป้องกันครูพลศึกษากระทำผิดทางวินัย เพราะถือหลักว่า เมื่อคนเรากระทำผิดแล้วถูกลงโทษ เขาก็จะเสียประวัติและเสียกำลังใจ ถ้าโทษถึงออกจากราชการก็จะเสียหายมาก เสียประสพการณ์ เสียความชำนาญของเขาไป เสียหายทั้งทางราชการและตัวข้าราชการ หากหาทางป้องกันมิให้เกิดการกระทำผิดวินัยได้เลยก็จะเป็นวิธีที่ดีที่สุด โดยถือหลักว่าการป้องกันดีกว่าการแก้ไข นอกจากนั้นปัญหาข้าราชการกระทำผิดวินัยก็ไม่อาจแก้ไขด้วยการปรามปรามหรือการมีบังคับ เพราะการรักษาวินัยเป็นเรื่องของจิตใจ เป็นเรื่องของการเห็นผิดเห็นชอบกับตนเอง การแก้ไขที่ถูกวิธีจึงจำเป็นต้องเริ่มตนด้วยการสั่งสอนและส่งเสริมให้ข้าราชการรักษาวินัยด้วยความสมัครใจ และด้วยการวางวิธีการป้องกันมิให้มีการกระทำผิดวินัยเกิดขึ้นไม่ว่าจะด้วยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม²

ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู และครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุและวิธีการป้องกันการกระทำผิดทางวินัยของครูพลศึกษา โดยศึกษาจากความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู และครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จากความคิดเห็นของบุคคลหลายกลุ่มซึ่งมีความสัมพันธ์กับครูพลศึกษาบางใกล้ชิด ทั้งในฐานะผู้บังคับบัญชาที่จะต้องมีหน้าที่ควบคุม ดูแล และส่งเสริมให้ครูพลศึกษาปฏิบัติตามวินัยและดำเนินการลงโทษผู้ฝ่าฝืน เช่นเดียวกับกลุ่มครูและครูพลศึกษาซึ่งอยู่ในฐานะเพื่อนร่วมงาน และ

¹ไพโรจน์ สติปรีชา, การบริหารงานบุคคลในราชการพลเรือนไทย (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2523), หน้า 77.

²สีมา สีมานันท์ และพิพัฒน์ โกศลวิวัฒน์, "วิธีการส่งเสริมให้ข้าราชการมีวินัยและป้องกันการกระทำผิดวินัย," วารสารข้าราชการ 25(เมษายน 2523): 18

เพื่อนร่วมวิชาชีพซึ่งจะต้องมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันทั้งในการปฏิบัติงานและการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ ทั้งนี้ความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มนี้ คงจะมีแนวความคิดในเรื่องสาเหตุและวิธีการป้องกันการกระทำผิดทางวินัยของครูพลศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลที่ได้นี้จะทำให้ทราบถึงสาเหตุของการกระทำผิดทางวินัยของครูพลศึกษาและวิธีการป้องกันครูพลศึกษากระทำผิดทางวินัยตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู และครูพลศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ในการวางนโยบาย แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับวินัยของครูพลศึกษา การวางรากฐานการศึกษาทางวินัย การบริหารงานบุคคลในโรงเรียน อันจะช่วยลดและป้องกันมิให้ครูพลศึกษากระทำผิดวินัยขึ้นอีกต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู และครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ครูพลศึกษากระทำผิดทางวินัย
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู และครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับวิธีการป้องกันครูพลศึกษากระทำผิดทางวินัย
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู และครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ครูพลศึกษากระทำผิดทางวินัย
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู และครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับวิธีการป้องกันครูพลศึกษากระทำผิดทางวินัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหารโรงเรียน ครู และครูพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ครูพลศึกษากระทำผิดทางวินัยไม่แตกต่างกัน
2. ผู้บริหารโรงเรียน ครู และครูพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการป้องกันครูพลศึกษากระทำผิดทางวินัยไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสาเหตุที่ทำให้ครูพลศึกษากระทำผิดทางวินัยตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู และครูพลศึกษา โดยมุ่งศึกษาสาเหตุ 2 ด้าน คือ

1.1. สาเหตุทางบ้านส่วนตัว

1.2. สาเหตุทางคานการงาน

2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งหาวิธีการป้องกันครูพลศึกษากระทำผิดทางวินัยตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู และครูพลศึกษา โดยศึกษาตามประเภทของสาเหตุที่ทำให้ครูพลศึกษากระทำผิดทางวินัย

2.1. วิธีการป้องกัน เนื่องจากสาเหตุทางบ้านส่วนตัว

2.2. วิธีการป้องกัน เนื่องจากสาเหตุทางคานการงาน

3. การวิจัยครั้งนี้มีได้ศึกษาถึงกรณีการกระทำผิดทางวินัยของครูพลศึกษาหรือจำนวนครูพลศึกษาที่กระทำผิดทางวินัย

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นครูพลศึกษา มีใจความความว่าครูพลศึกษานั้น เป็นผู้กระทำผิดทางวินัย

2. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยถือว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนมีความรู้ เรื่องวินัยข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และฉบับแก้ไข และระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526

3. ผู้วิจัยถือว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจ ตามขอเท็จจริง ปราศจากคติใด ๆ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูพลศึกษาได้ทราบถึงแนวความคิดของเพื่อนร่วมวิชาชีพเกี่ยวกับการกระทำผิดทางวินัย อันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงวินัยของครูพลศึกษาให้ดีขึ้น
2. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับสถาบันผลิตครูพลศึกษาที่จะใช้เป็นแนวทางในการวางรากฐานการศึกษาในเรื่องวินัยของครูพลศึกษา
3. เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารโรงเรียนได้ทราบสาเหตุและแนวทางป้องกันการกระทำผิดทางวินัยของครูพลศึกษา และเป็นแนวทางในการปรับปรุงครูพลศึกษาในโรงเรียนให้อยู่ในระเบียบของข้าราชการครูที่ดี
4. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดอบรมให้ความรู้เรื่องวินัยแก่ครูพลศึกษาและครูอื่น ๆ

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจมีความไม่สมบูรณ์ได้เนื่องจาก ไม่ได้คำนึงถึงสภาพภาพทางสังคมและ เศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างประชากร

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด การแสดงออกในการ

		<p>ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสา เหตุและวิธี การป้องกัน การกระทำผิดทางวินัยของครู พลศึกษา</p>
ผู้บริหารโรงเรียน	หมายถึง	<p>บุคคลที่ทำหน้าที่ฝ่ายบริหารและดำเนินกิจ การงานของโรงเรียน ได้แก่ ผู้อำนวยการ โรงเรียนหรืออาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่ และผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้ช่วย อาจารย์ใหญ่หรือผู้ช่วยครูใหญ่ ฝ่ายวิชา การ ฝ่ายธุรการ ฝ่ายปกครอง และฝ่าย บริการ</p>
ครู	หมายถึง	<p>ครูประจำการที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการ เรียนการสอนวิชาอื่น ๆ ยกเว้นวิชาพลศึกษา</p>
ครูพลศึกษา	หมายถึง	<p>ครูประจำการที่สำเร็จการศึกษาสาขาวิชา พลศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบในการเรียน การสอนวิชาพลศึกษา</p>
โรงเรียนมัธยม ศึกษา	หมายถึง	<p>โรงเรียนที่เปิดสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ สังกัดกรมสา มัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ</p>
สาเหตุ	หมายถึง	<p>เรื่องที่ทำให้เกิดความขึ้น หรือต้นเหตุที่จูง ใจให้ครูพลศึกษากระทำผิดทางวินัย</p>
วิธีการป้องกัน	หมายถึง	<p>วิธีการกันหรือสกัดกัน หรือการรักษาเพื่อมิ ให้ครูพลศึกษากระทำผิดทางวินัย</p>
การกระทำผิด ทางวินัย	หมายถึง	<p>การกระทำของครูพลศึกษาที่ถือว่าไม่เป็น การปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับว่าด้วยวินัย</p>

และการรักษาวินัยแห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และฉบับ
แก้ไข และระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยา
มารยาทและวินัยคัมระ ระเบียบประเพณีของครู
พ.ศ. 2526

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย